

ANTEPIΘESH TON EPΓAZOMENON

Να μην ζήσουμε σαν δούλοι

Τιμή: 0,50€

Ακρίβεια, Ιδιωτικοποιήσεις, Καταστολή,
Πλειστηριασμοί και Περιβαλλοντική
Καταστροφή... Μονόδρομος, η ANTEPIΘESH μας!

Όλοι στη Διαδηλώση της ΔΕΘ
Σάββατο 9/9, 6μμ Αγ. Σοφίας με Εγνατία

Μάθε τα δικαιώματά σου: Ενάντια στη σκλαβιά που χτίζουν
σελ.5

Επικαιρότητα
Μισθολόγιο δημοσίων υπάλληλων
σελ.6

Ιστορία
Η μεγάλη απεργία του Αυγούστου 1923
σελ.8

Κάτω το αντεργατικό νομοσχέδιο, κάτω ο Μητσοτάκης!

Η συνειδητή εγκατάλειψη και καταστροφή από την κυβέρνηση Μητσοτάκη οτιδήποτε δεν αποφέρει κέρδος και η πλήρης αδιαφορία για τις συνέπειες αυτής της πολιτικής πάνω στην ανθρώπινη ζωή έχουν τραγικά αποτελέσματα: Καθημερινά μετράμε νέους νεκρούς, από πυρκαγιές/πλημμύρες, από τη διάλυση της υγείας και της περιθαλψής, από νεοναζι χούλιγκαν, που προστίθενται στους νεκρούς των νεοφιλελεύθερων δολοφονιών σε Τέμπη, Πύλο, τους νεκρούς της πανδημίας...

Κι όμως, με την ευκαιρία της 87ης ΔΕΘ ο Μητσοτάκης θα τονίσει την ατζέντα των 120 μεταρρυθμίσεων που βαθαίνουν την επίθεση και χτυπάνε κοινωνικές κατακτήσεις, εργατικό δίκαιο, ελευθερίες: Ακρίβεια, πλειστηριασμοί, καταστολή,

περικοπές κοινωνικών δαπανών για την αποπληρωμή του χρέους και θηριώδεις εξοπλισμοί που μας εμπλέκουν πιο βαθιά στον πόλεμο της Ουκρανίας και τον ανταγωνισμό με την Τούρκικη αστική τάξη. Νέα νομοσχέδια έρχονται: Στην Παιδεία για την πλήρη ιδιωτικοποίησή και με την κατάργηση του άρθρου 16. Στην Υγεία με το ξεπούλημα ολόκληρων τομέων. Στη Δικαιοσύνη με την αυστηροποίηση των ποινών και τον ακόμα πιο ταξικό προσανατολισμό της, δηλαδή ουσιαστικά τιμωρώντας τους πιο φτωχούς. Τελευταίο στη σειρά αλλά καθόλου σε σημασία, το νομοσχέδιο για τα εργασιακά, το μόνο που κατατέθηκε ήδη.

συνέχεια στην σελ. 3...

Να οικοδομήσουμε την Αντεπίθεση των Εργαζομένων

Η Αντεπίθεση των Εργαζομένων (Συνδικαλιστική Παράταξη της ΟΚΔΕ) είναι μια αντικαπιταλιστική Συνδικαλιστική Παράταξη στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα. Παρεμβαίνουμε στις τηλεπικοινωνίες, τον επισιτισμό - τουρισμό, το εμπόριο, την υγεία, την εκπαίδευση κ.α., καθώς και σε όλα τα ζητήματα που αφορούν το Εργατικό Κίνημα. Παλεύουμε για:

-Να μην πληρώσουμε εμείς οι εργαζόμενοι την κρίση, αλλά αυτοί που τη δημιούργησαν.

-Να αναδεικνύουμε και να υπερασπίζουμε τα εργασιακά μας δικαιώματα και την εργασιακή μας αξιοπρέπεια απέναντι στην εργοδοτική αυθαιρεσία και το Νέο Σύστημα Εκμετάλλευσης που όλες οι μνημονιακές κυβερνήσεις επέβαλλαν με αντεργατικούς νόμους.

-Την ανασυγκρότηση και ανασύνθεση του Εργατικού και Συνδικαλιστικού Κινήματος, που είναι απαραίτητος όρος για να ανατραπεί η βάρβαρη νεοφιλελεύθερη πολιτική και το μνημονιακό καθεστώς κυβερνήσεων, Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κεφαλαίου, σε τελική ανάλυση το σάπιο και χρεοκοπημένο καπιταλιστικό σύστημα.

-Μια Κυβέρνηση των Εργαζομένων, που θα προβάλει και θα επιβάλλει τα δικά μας συμφέροντα. Προτείνουμε και έχουμε:

-Ένα Πρόγραμμα Σωτηρίας, σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση, που αποτελεί τη μόνη πραγματική λύση στη βάση των συμφερόντων της Εργατικής Τάξης

- Ένα Σχέδιο Αγώνων για τη νικηφόρα έκβασή τους που βασίζεται στους παρακάτω άξονες:

-Να προετοιμάσουμε και να οργανώσουμε συλλογικά την αντίστασή μας, ανασυγκροτώντας ή δημιουργώντας Σωματεία, Επιτροπές, όργανα αυτο-οργάνωσης σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε κλάδο, σε κάθε γειτονιά.

-Να οικοδομήσουμε την ενότητα όλων των εργαζομένων (ντόπιων και μεταναστών) και την ενότητα του εργατικού κινήματος. Έχουμε ως κύριο σύνθημά μας: «Ενότητα στους Αγώνες, Αγώνας για την Ενότητα». Χωρίς αυτό τον πρωταρχικό όρο, είναι αδύνατη μια αντιμετώπιση της σημερινής διαλυτικής κατάστασης.

- Πρέπει να εναντιωθούμε ξεκάθαρα στην πολιτική της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας (αστικής και ρεφορμιστικής), που διαλύει, υπονομεύει, διασπά και προδίδει τα συμφέροντα και τους αγώνες μας.

-Πρέπει να δώσουμε μαζικούς, ταξικούς και αποφασιστικούς αγώνες, με διαδηλώσεις, απεργίες και καταλήψεις, με αυτοδιαχείριση, που είναι ο μόνος δρόμος για να έχουμε νίκες.

**ΔΕΝ ΘΑ ΖΗΣΟΥΜΕ ΣΑ ΔΟΥΛΟΙ!
ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΕΧΟΥΜΕ ΤΗ
ΔΥΝΑΜΗ ΝΑ ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΟΥΜΕ!**

Στον Κόσμο

Διαδηλώσεις ενάντια στην ακρίβεια

Συρία

Εκατοντάδες Σύριοι βγήκαν στους δρόμους ενάντια στην αυξανόμενη ακρίβεια και απαιτώντας την απομάκρυνση του Μπασάρ αλ Άσαντ. Οι διαδηλώσεις γίνονται κυρίως στο νότιο τμήμα της Συρίας, την επαρχία Σουέινα. Αφορμή στάθηκαν οι ξαφνικές αυξήσεις στη τιμή της βενζίνης.

Στη Συρία, η βαθιά και συνεχιζόμενη οικονομική κρίση που οξύνεται και λόγω των δυτικών κυρώσεων, έχει προκαλέσει την κατάρρευση του εθνικού νομίσματος, οδηγώντας σε ραγδαία άνοδο των τιμών που τσακίζει τα ήδη δοκιμασμένα εργατικά και φτωχά λαϊκά στρώματα. Οι κινητοποιήσεις που αυξάνονται ιδιαίτερα στις περιοχές που μέχρι πρότινος έβρισκε υποστήριξη ο Άσαντ, έχουν σπείρει τον φόβο για επέκταση των διαμαρτυριών σε όλη την επικράτεια. Η κυβέρνηση έχει αυξήσει τα μέτρα ασφαλείας για να προλάβει το ξέσπασμα γενικευμένων διαδηλώσεων και απεργιών.

Νιγηρία

Στις αρχές Αυγούστου ξέσπασε κύμα αντιδράσεων από τα συνδικάτα της Νιγηρίας με αφορμή την έκρηξη της ακρίβειας και την καθίζηση των ήδη χαμηλών μισθών. Στις 2/08 χιλιάδες εργαζόμενοι συμμετείχαν σε διαδηλώσεις που προκηρύχθηκαν από συνδικάτα κατά της ακρίβειας, των αντιλαϊκών πολιτικών του νέου Προέδρου, Μπόλα Τινούμπου και συνολικά κατά της περαιτέρω συμπίεσης εκατομμυρίων ανθρώπων στη Νιγηρία, οι οποίοι ήδη μάχονταν με τον αυξανόμενο πληθωρισμό (22,7% τον Ιούνιο στο 63% το ποσοστό της πολυδιάστατης φτώχειας).

Τα συνδικάτα του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα ανακοίνωσαν ότι τα μέτρα που είχε προαναγγείλει ο Τινούμπου δεν είναι αρκετά και πως δεν μπορεί να διαχειριστεί ικανοποιητικά τις εξοντωτικές συνέπειες των αποφάσεων του όπως η κατάρρευση των επιδοτήσεων στα καύσιμα που έφερε ως αποτέλεσμα τον διπλασιασμό των τιμών τους και προκάλεσε αλυσιδωτές επιπτώσεις σε τρόφιμα και βασικές υπηρεσίες. Ταυτόχρονα,

λίγους μήνες μετά την εκλογή του, ο Τινούμπου απέσυρε κρατικές επιδοτήσεις ύψους περίπου 5 δις δολαρίων και παράλληλα η Κεντρική Τράπεζα της Νιγηρίας κατήργησε τη δυνατότητα για διαφορετικές τιμές συναλλάγματος σε ανταλλακτήρια της χώρας παραδίδοντάς την στα αρπακτικά «των δυνάμεων της αγοράς». Μαζί με τα παραπάνω προστέθηκε και ο υπερδιπλασιασμός του κόστους των ειστηρίων στα ΜΜΜ που εξαναγκάζει πολλούς εργαζομένους να περπατήσουν χιλιόμετρα για να πάνε στις δουλειές τους καθώς δεν μπορούν να αγοράσουν πλέον ειστήριο.

ΟΗΕ: 165 εκατομμύρια νέους φτωχούς δημιούργησαν τα τρία τελευταία χρόνια κρίσης.

Η πανδημία του κορονοϊού και η εκτόξευση της ακρίβειας είχαν ως αποτέλεσμα την φτωχοποίηση 165 εκ. ανθρώπων τα 3 τελευταία χρόνια. Σύμφωνα με την έκθεση του ΟΗΕ 75 εκ. άνθρωποι βυθίστηκαν σε ακραία φτώχεια με εισοδήματα κάτω από 2,15 δολάρια την ημέρα μεταξύ του 2020-2023. Άλλοι 90 εκ. βρίσκονται κάτω από το όριο της φτώχειας, με εισοδήματα που δεν ξεπερνούν τα 3,65 δολ. την ημέρα.

Η έκθεση τονίζει πως σε υπερπλεωμένες χώρες, υπάρχει συσχέτιση μεταξύ του υψηλού επιπέδου του χρέους, των ανεπαρκών κοινωνικών δαπανών και της αύξησης των ποσοστών της φτώχειας που πλέον έχουν φτάσει σε αριθμούς δίχως προηγούμενο.

Σύμφωνα με άλλη έκθεση του ΟΗΕ που δόθηκε στη δημοσιότητα τον περασμένο Ιούλιο, περίπου η μισή ανθρωπότητα (3,3 δισεκατομμύρια άνθρωποι) ζουν σε χώρες που δαπανούν περισσότερα για την κάλυψη τόκων του χρέους τους παρά για την παιδεία ή την υγεία ενώ οι αναπτυσσόμενες χώρες, παρότι το επίπεδο χρέους είναι χαμηλότερο (αλλά αυξάνεται ταχύτερα) πληρώνουν περισσότερους τόκους εξαιτίας ιδίως της αύξησης των επιτοκίων.

Κατά τους υπολογισμούς της έκθεσης, για να βγουν αυτοί οι 165 εκατ. νεόπτωχοι από τη φτώχεια το κόστος θα ήταν περίπου 14 δισεκατομμύρια δολάρια — με άλλα λόγια, το 0,009% του παγκόσμιου ΑΕΠ το 2022, ή κάτι λιγότερο από το 4% του ποσού που δαπανούν για να εξυπηρετούν τα χρέη τους οι αναπτυσσόμενες χώρες.

Με οργάνωση και αγώνα για τα δικαιώματά μας!

...συνέχεια από την σελ. 1

Πρόκειται για μια ποιοτική τομή σε συνέχεια του νόμου Χατζηδάκη και των αντεργατικών νόμων των μνημονιακών κυβερνήσεων ΣΥΡΙΖΑ – ΠΑΣΟΚ κλπ. Προσπαθεί να ξεθεμελιώσει το εργατικό δικαίο και τη ρύθμιση της αγοράς εργασίας που διαμορφώθηκαν με εργατικούς αγώνες δεκαετιών. Να εδραιώσει το διευθυντικό δικαίωμα και να δώσει ισχύ νόμου στην εργασιακή ζούγκλα που υπάρχει και σήμερα αλλά όχι νόμιμα. Να ρίξει ακόμα περισσότερο τους μισθούς των εργαζομένων. Να διαλύσει τη συνοχή της εργατικής τάξης.

Συνοπτικά:

1) Εισάγει τα συμβόλαια μηδενικών ωρών και διαλύει κάθε έννοια συλλογικής σύμβασης. Αφήνει τον κάθε εργαζόμενο μόνο του, έρμαιο στα χέρια του κάθε εργοδότη να τον απασχολεί όταν και αν θέλει. Χωρίς να μένουν στον εργαζόμενο μέσα για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων του η εργασιακή ανασφάλεια νομιμοποιείται και θεσμοθετούνται στην ουσία σύγχρονα σκλαβοπάζαρα.

2) Απελευθερώνει το ωράριο. Έχουν το θράσος να λένε ότι δίνουν στον εργαζόμενο τη “δυνατότητα” της ατομικής επιλογής να δουλεύει έως και 13 ώρες ημερησίως, σε πολλαπλούς εργοδότες! Επαναφέρουν και την εξαήμερη εργασία. Υπάρχει σαφής και ευθεία επιδίωξη της μη αύξησης των μισθών, παρά το “τυράκι” της προ-

σαύξης 30% του ημερομισθίου της βης ημέρας εργασίας. Αυτό όμως δεν είναι ατομική επιλογή αλλά καλυμμένος καταναγκασμός λόγω της φτώχειας! Στην ουσία, για να καλύψουμε τις ανάγκες μας θα δουλεύουμε όλη μέρα για τον ίδιο πενιχρό μισθό.

3) Η θεσμοθέτηση της ψηφιακής κάρτας εργασίας δεν είναι τίποτα άλλο από επιβεβαίωση της εξουσίας των αφεντικών πάνω στους εργαζόμενους. Με τη χρήση της οι εργοδότες απαλλάσσονται από την υποχρέωση προαναγγελίας των υπερωριών και μπορούν να ενημερώνουν τους εργαζόμενους για την επιπλέον εργασία ακόμα και την τελευταία στιγμή, χωρίς να υπάρχει η δυνατότητα άρνησης, χαρακτηρίζοντας τις επιπλέον ώρες ως υπερεργασία και όχι υπερωρία που αμείβεται περισσότερο. Διαμορφώνονται συνθήκες “γαλέρας” από τις οποίες ο κάθε εργαζόμενος ατομικά είναι αδύνατον να ξεφύγει.

4) “Κορωνίδα” όλων αυτών οι απαραίτητες αντισυνδικαλιστικές διατάξεις που απαγορεύουν την προστασία της απεργίας. Με πρόσχημα την “προστασία του δικαιώματος στην εργασία” στοχεύει ευθέως στο χτύπημα του συνδικαλισμού και των αγώνων των εργαζομένων. Η προστασία της απεργίας και η περιφρούρησή της ποινικοποιούνται με βαριές ποινές φυλάκισης τουλάχιστον 6 μηνών και χρη-

ματικό πρόστιμο τουλάχιστον 5000€, ακόμα και για υποτιθέμενη “ψυχολογική βία” εναντίον όσων “επιθυμούν να εργαστούν”!

Το αντιδραστικό νομοσχέδιο δεν πρέπει να περάσει! Να μη ζήσουμε σαν δούλοι! Με τις δικές μας δυνάμεις και τους αγώνες μας, με την ενότητα της τάξης μας ενάντια στην επίθεση που δεχόμαστε, με ένα μεταβατικό πρόγραμμα διεκδικήσεων. Οικοδομώντας την πολιτική δύναμη μέσα στους εργαζόμενους που θα παλεύει για αυτό πρόγραμμα, για να υιοθετηθεί από την πλειοψηφία της εργατικής τάξης.

- Κατάργηση του Νόμου Χατζηδάκη και όλων των αντεργατικών μνημονιακών νομοσχεδίων
- Ακύρωση των ιδιωτικοποιήσεων, κρατικοποίηση κάτω από εργατικό έλεγχο των τομέων κλειδιών της οικονομίας και των επιχειρήσεων που απολύουν.
- Βαριά φορολογία στο κεφάλαιο – να πληρώσουν οι πλούσιοι. Δημόσια δωρεάν υγεία, παιδεία, ασφάλιση.
- Διαγραφή του χρέους, έξω από την ΕΕ και τους ιμπεριαλιστικούς σχηματισμούς όπως το NATO.
- Σταμάτημα των πολεμικών εξοπλισμών – διεθνιστική αλληλεγγύη με το τούρκικο προλεταριάτο.
- Για μια κυβέρνηση των εργαζομένων, τη μόνη που μπορεί να επιβάλει αυτό το πρόγραμμα, μέσα σε μια Ευρώπη των εργαζομένων και των αγώνων τους.

Όλοι στη διαδήλωση της ΔΕΘ στη Θεσσαλονίκη: Σάββατο 9/9, 6μμ. Συμμετέχουμε στο μπλοκ της ΟΚΔΕ, Αγίας Σοφίας με Εγνατία.

Στατιστικά

Η ακρίβεια συνεχίζει να συνθλίβει τα εργατικά νοικοκυριά. Σύμφωνα με στοιχεία της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής (ΕΛΣΤΑΤ), ο πληθωρισμός τον Ιούλιο ανέβηκε στο 2,5% (1,8% τον Ιούνιο) λόγω ανόδου τιμών σε τρόφιμα, είδη πρώτης ανάγκης και υπηρεσίες. Μεγάλες αυξήσεις καταγράφηκαν σε φρούτα (19,4%), λαχανικά (15,5%), γαλακτοκομικά (14,4%), μεταλλικό νερό, αναψυκτικά, χυμοί φρούτων 13,3% και γλυκά (11,6%).

Η πιο δυσβάσταχτη αύξηση βρίσκεται στην τιμή του λαδιού. Ήδη σε πολλές περιπτώσεις η τιμή του λαδιού έχει διπλασιαστεί αγγίζοντας ακόμα και τα 10 ευρώ το λίτρο. Η Ελλάδα είναι η τρίτη χώρα σε παραγωγή λαδιού στην Ευρώπη αλλά η παραγωγή επικεντρώνεται πλέον στις εξαγωγές μιας

και η εσωτερική αγορά βρίσκεται στα τάρταρα. Μόνο το πρώτο εξάμηνο του 2023, οι εξαγωγές λαδιού αυξήθηκαν κατά 135% σε σχέση με πέρυσι το ίδιο διάστημα και υπάρχει κίνδυνος για έλλειψη λαδιού στην χώρα. Ο ελαιοπαραγωγός και πρόεδρος αγροτών Δυτικής Αχαΐας, Γιώργος Βεσκούκης, σημείωσε πως, «Τον Δεκέμβριο οι τιμές ήταν στα 4,20-4,30 ευρώ. Αυτή τη στιγμή έχουν εξαντληθεί τα αποθέματα και η τιμή στον παραγωγό είναι στα 7 με 7,5 ευρώ». Παράλληλα, τον Ιούλιο τα φάρμακα ακρίβυναν κατά 18,7, η μεταφορά επιβατών με αεροπλάνο κατά 11,6%, τα ανταλλακτικά – αξεσουάρ αυτοκινήτου κατά 11,5%, οι κινηματογράφοι – θέατρα κατά 10,9%. Ακόμα μεγαλύτερες αυξήσεις αναμένονται και στα αρτοποιασκευάσματα το επόμενο διάστημα, μετατρέποντας το ψωμί σε είδος πολυτελείας.

Η Ελλάδα συνεχίζει τις μαύρες πρωτιές της ακρίβειας και της αισχροκέρδειας σε βάρος των εργατών και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων. Σύμφωνα με τη Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας, η Ελλάδα από τον Ιούλιο βρίσκεται ξανά στην πρώτη θέση με την ακριβότερη χονδρεμπορική τιμή ρεύματος ανάμεσα σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όσον αφορά τα καύσιμα η Ελλάδα βρίσκεται σταθερά στην τρίτη θέση με την ακριβότερη βενζίνη πανευρωπαϊκά ενώ η Ολλανδία και η Δανία καταλαμβάνουν την πρώτη και τη δεύτερη θέση αντίστοιχα.

Η απάντηση της κυβέρνησης σε όλη αυτή την τραγική κτάσταση δεν είναι τίποτε άλλο από την συνέχιση/επανάφορα των pass (market pass, τώρα και «σχολικά είδη pass»...) και των επιδομάτων ψίχουλα που σε καμία περίπτωση δεν αρκούν για να ανακουφίσουν τα νοικοκυριά.

Καταγγελία για αστυνομική τρομοκρατία σε βάρος συναδέλφου στη Θεσσαλονίκη

Στις 31/7, αστυνομικοί του τμήματος Τούμπας, προχώρησαν σε μια πρωτοφανή απόπειρα τρομοκράτησης και ποινικοποίησης της πολιτικής δράσης, σε βάρος συναδέλφου στον κλάδο του Επισιτισμού, ο οποίος πήγε να εκδώσει «άδεια εργασίας», απαραίτητο έγγραφο για την απασχόλησή του.

Όταν του ζητήθηκε να συμπληρώσει Υπεύθυνη Δήλωση στην οποία αναγραφόταν πως «δεν τον βαραίνουν εγκλήματα κατά της ζωής ή σωματικής ακεραιότητας από πρόθεση, για παράνομη οπλοφορία- οπλοχρησία...», οι εν λόγω αστυνομικοί, αρνήθηκαν την έκδοση του εγγράφου, με την πρόφαση ότι ο εργαζόμενος ήταν ένας από τους 31 συλληφθέντες αγωνιστές κατά την φοιτητική κινητοποίηση στην πρωταγία του ΑΠΘ τον

Φλεβάρη του 2021.

Επίσης, *προσπάθησαν να τον τρομοκρατήσουν, με φράσεις όπως «αφού το υπέγραψες, μπορούμε να σε πάμε αυτόφωρο, κρατητήριο για ψευδή δήλωση» και ότι «αυτό τιμωρείται μέχρι δέκα χρόνια φυλάκισης»!*

Οι παραπάνω ενέργειες τρομοκράτησης δεν έχουν καμία απολύτως νομική βάση γιατί η υπόθεση δεν έχει εκδικαστεί, πόσο μάλλον να τελεσιδικήσει!

Το συγκεκριμένο περιστατικό αστυνομικής αυθαιρεσίας και τρομοκρατίας, αποτελεί μια «τομή» και εγκαινιάζει μια σκοτεινή περίοδο. Η κυβέρνηση ΝΔ προχωρώντας το μαύρο «Κράτος Έκτακτης Ανάγκης», έχοντας προηγουμένως στρώσει μία ακραία αντιδημοκρατική βάση με το χτύπημα του εργατικού συνδικαλισμού (ποινικοποίηση απεργίας, κατάργηση δώρου κτλ.), ανασύρει άλλη μία πτυχή των βάρβαρων μετεμφυλιακών χρόνων: των «πιστοποιητικών κοινωνικών φρονιμάτων» και των «δηλώσεων μετάνοιας»!

Την ίδια ώρα που συνάδελφοι δολοφονούνται καθημερινά από εργο-

δότες και τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές, την ίδια στιγμή που έχει καεί όλη η Ελλάδα, κυβέρνηση και μηχανισμοί καταστολής βρήκαν τους «ενόχους»! Τους αγωνιστές του εργατικού κινήματος, της νεολαίας και τους συνδικαλιστές.

ΩΣ ΕΔΩ - ΔΕΝ

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΟΥΜΑΣΤΕ - ΟΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ!

Κανένας εργαζόμενος και νέος, δεν είναι μόνος του μπροστά στην αστυνομική αυθαιρεσία και το καθεστώς τρομοκρατίας που προσπαθεί να επιβάλει η κυβέρνηση Μητσοτάκη. Είναι καθήκον όλων μας, να οργανώσουμε την απερίθρητη μας παντού, με αυτοοργάνωση και ταξική αλληλεγγύη. Να υπερασπιστούμε μαχητικά τα δικαιώματα και τις ελευθερίες μας και να απαιτήσουμε την άμεση έκδοση της άδειας εργασίας του συναδέλφου.

**ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΟΝ
ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟ - ΤΟΥΡΙΣΜΟ**
Τηλ. Επικοινωνίας: 6982 268 508 -
antepithesistonepistismo.blogspot.com

Εκλογές στο ΣΕΤΕΠΕ Θεσσαλονίκης-Χαλκιδικής-Πιερίας

Οι αρχαιρεσίες στο ΣΕΤΕΠΕ, πραγματοποιήθηκαν στις 4-7/7 και 11/7/2023 στο Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης. Τα αποτελέσματα των εκλογών, ανέδειξαν την σταθεροποίηση σε ψήφους της Αντεπίθεσης των Εργαζομένων (148 όσους και το 2021), παρά το γεγονός ότι οι εκλογές έγιναν με ευθύνη της Ταξικής Ενότητας (ΠΑΜΕ/ΚΚΕ) - στην χειρότερη εποχή για τον κλάδο (σεζόν). Για ακόμα μια φορά η «μαζικοποίηση» στο Συνδικάτο, είναι προϊόν ασυγκάλυπτης νοθείας που οργίασε (900 ψήφοι στο Συνδικάτο 1η φορά) και όχι ανασυγκρότησης, με πρωτεργάτη την Τ.Ε. του ΠΑΜΕ και την ΛΑΝΤΖΑ (ΑΡΙΣ).

Τα αποτελέσματα και οι συσχετισμοί θα ήταν τελείως διαφορετικά, αφού οι εκλογές -κόντρα στο καταστατικό του Συνδικάτου- διεξήχθη-

σαν με ανοιχτά μητρώα! Παραπάνω από 200 ψηφίσαντες των παραπάνω παρατάξεων που προφανώς δεν είναι εργαζόμενοι στον κλάδο του Επισιτισμού, ήρθαν, εγγράφηκαν, ψήφισαν και φυσικά δεν θα τους δούμε πουθενά! Άλλοι τόσοι περίπου, αποτελούν μέλη των νεολαίων των κομμάτων τους που συμμετέχουν στις εκλογές για να «μαζεύουν» έδρες, αλλάζοντας τους πραγματικούς συσχετισμούς στο Συνδικάτο! Μάλιστα, με ευθύνη της Τ.Ε. που επέβαλλε τα ανοιχτά μητρώα, άνοιξε το δρόμο στους μνημονιακούς του ΣΥΡΙΖΑ (ΔΙΚΤΥΟ), οι οποίοι ακολουθώντας την ίδια τακτική, έλαβαν 86 ψήφους και μία έδρα στο ΔΣ, ενώ δεν έχουν καμιά παρέμβαση στον κλάδο μέχρι σήμερα!

Ως Αντεπίθεση καταγγέλλουμε πολιτικά αυτήν την κατάσταση και

δηλώνουμε για άλλη μια φορά ότι δεν θέλουμε και ούτε μπορούμε να κάνουμε αντιπαράθεση με τέτοιους όρους και πρακτικές. Σε μια περίοδο μεγάλων αντεργατικών επιθέσεων της κυβέρνησης Μητσοτάκη σε συνεργασία με τους εργοδότες του κλάδου και όχι μόνο, αυτές οι πρακτικές αποδυναμώνουν περισσότερο τα Συνδικάτα και δεν δίνουν λύσεις στα προβλήματα των εργαζομένων.

Ευχαριστούμε όλους τους συναδέλφους-μέλη του Συνδικάτου που μας στήριξαν για ακόμη μια φορά και δηλώνουμε πως θα συνεχίσουμε **όλοι μαζί** να οικοδομούμε το Συνδικάτο, σε μια κατεύθυνση ανασυγκρότησης και ανασύνθεσης του, κάνοντάς το εργαλείο απέναντι στην αφόρητη κατάσταση που βιώνουμε από Κυβέρνηση ΝΔ και εργοδότες!

Μάθε τα δικαιώματά σου:

Ενάντια στη σκλαβιά που χτίζουν

Με τις τραγελαφικές δηλώσεις του νέου υπουργού εργασίας, Άδωνη Γεωργιάδη, να παίζουν νυχθημερόν σε όλα τα Μέσα Μαζικής Εξαπάτησης και να προβάλλουν ως κανονικότητα τις μεσαιωνικές και δουλικές συνθήκες εργασίας, είναι χρήσιμο όλοι οι εργαζόμενοι να γνωρίζουμε τα εργασιακά μας δικαιώματα.

Σύμβαση εργασίας

Είναι η γραπτή συμφωνία βάσει της οποίας ο μισθωτός, αναλαμβάνει την υποχρέωση να παρέχει τις υπηρεσίες του για ορισμένο ή αόριστο χρόνο σε έναν εργοδότη, έναντι συμφωνημένου μηνιαίου μισθού ή ημερομισθίου. Οι συμβάσεις εργασίας χωρίζονται σε αορίστου χρόνου όπου η διάρκεια τους δεν είναι καθορισμένη και σε ορισμένου χρόνου όπου ο εργαζόμενος προσφέρει τις υπηρεσίες του για καθορισμένο χρόνο. Επίσης οι συμβάσεις μπορεί να είναι πλήρης απασχόλησης ή μερικής ή εκ περιτροπής. Στη πρώτη περίπτωση υπάρχει απασχόληση που καλύπτει το πλήρες ωράριο που ισχύει στην επιχείρηση. Η δεύτερη περίπτωση καλύπτει εργασία μικρότερης διάρκειας από την πλήρη και τέλος, εκ περιτροπής είναι η απασχόληση που γίνεται για λιγότερες μέρες την εβδομάδα ή κατά λιγότερες εβδομάδες το μήνα ή κατά λιγότερους μήνες το έτος ή και συνδυασμός αυτών κατά πλήρες ημερήσιο ωράριο εργασίας.

Ωράριο εργασίας

Είναι ο αριθμός των ωρών που επιτρέπεται να προσφέρει ο εργαζόμενος τις υπηρεσίες του σε ημερήσια και εβδομαδιαία βάση. Έχει καθιερωθεί μέγιστη εβδομαδιαία εργασία 40 ωρών σε πενθήμερη βάση (8ωρο, 5νθήμερο). Η εργασία που παρέχεται την έκτη ημέρα της εβδομάδος, κατά παράβαση του συστήματος πενθήμερης εργασίας, ανεξάρτητα από τις προβλεπόμενες κυρώσεις, αμειβεται με το καταβαλλόμενο ημερομισθίο προσαυξημένο κατά 30%. Δεν υπάγονται στη διάταξη αυτή οι απασχολού-

μενοι σε ξενοδοχειακές και επισιτιστικές επιχειρήσεις.

Οι εργαζόμενοι που πραγματοποιούν νυκτερινή εργασία, δικαιούνται να λάβουν το θεσπισμένο ελάχιστο όριο του ημερομισθίου προσαυξημένο κατά 25%. Νυκτερινή είναι η εργασία που προσφέρεται στο διάστημα από τις 10 το βράδυ, μέχρι τις 6 το πρωί. Στις νυκτερινές ώρες μπορεί να πραγματοποιηθεί ολόκληρο το ωράριο ή ένα μέρος του, οπότε υπάρχει και η ανάλογη αμοιβή. Ως Υπερεργασία ορίζουμε την εργασία εκείνη που παρέχεται πέρα από το καθορισμένο συμβατικά εβδομαδιαίο ωράριο (40ωρο) και μέχρι να συμπληρωθούν οι 48 ώρες για την δήμερη απασχόληση ή οι 45 ώρες για την 5θήμερη απασχόληση με προσαύξηση 20% του ημερομισθίου.

➡➡➡ Να υπερασπιστούμε με αγώνες την 5νθήμερη, 8ωρη εργασία, αξιοπρεπή μισθό, ανθρώπινες συνθήκες εργασίας

Υπερωρία είναι η απασχόληση του εργαζόμενου που υπερβαίνει τα χρονικά όρια του νόμιμου ωραρίου εβδομαδιαίας και ημερήσιας εργασίας. Δηλαδή ως υπερωρία θεωρείται η απασχόληση πέραν των 48 ωρών εβδομαδιαίως και των 8 ωρών ημερησίως (για τους εργαζόμενους με το σύστημα της εξαήμερης απασχόλησης) και πέραν των 45 ωρών εβδομαδιαίως και των 9 ωρών ημερησίως (για τους εργαζόμενους με το σύστημα του πενθημέρου). Στο πλαίσιο της νόμιμης υπερωρίας ο εργαζόμενος δικαιούται να λάβει, για κάθε ώρα και μέχρι τη συμπλήρωση 150 ωρών ετησίως, το ωρομισθίο του, προσαυξημένο κατά 40%, ενώ η αμοι-

βή για πάνω από 150 ώρες ετησίως είναι το ωρομισθίο, προσαυξημένο κατά 60%. Στην περίπτωση της παράνομης υπερωρίας, ο εργαζόμενος δικαιούται να λάβει αποζημίωση για κάθε ώρα παράνομης υπερωρίας, το ωρομισθίο του προσαυξημένο κατά 120%.

Τέλος, από τον Απρίλη του 2023 ο κατώτατος μισθός που δικαιούνται όλοι οι εργαζόμενοι είναι 780 ευρώ μικτά, για 5νθήμερη, 8ώρη εργασία ή αλλιώς 667 ευρώ καθαρά. Ένας μισθός, που με την αύξηση της ακρίβειας δεν φτάνει, ούτε μέχρι τα μέσα του μήνα, για τα βασικά ήδη πρώτης ανάγκης.

Στον κυκεώνα αντεργατικών μέτρων που θα κληθούμε να αντιμετωπίσουμε το επόμενο διάστημα πρέπει να είμαστε έτοιμοι να δώσουμε μια ηχηρή απάντηση. Με τα νέα αντεργατικά νομοσχέδια, που φέρνει προς ψήφιση η εγκληματική κυβέρνηση της ΝΔ, σκοπεύει να νομιμοποιήσει τα ελαστικά ωράρια όλων των εργαζομένων, τις ελάχιστες και αβέβαιες απολαβές, την εκμετάλλευση των εργαζομένων, στο βαθμό που η ζωή μας δεν μετράει, μπροστά στα κέρδη τους και το κεφάλαιο. Δεν έχουμε σκοπό να ζήσουμε σαν δούλοι όμως! Το "Δικαίωμα" που ευαγγελίζεται η χυδαία κυβέρνηση της ΝΔ ότι θα μας δώσει, να εργαζόμαστε έως και 16 ώρες τη μέρα αν το επιθυμούμαι, δεν είναι τίποτα άλλο, από μια αλυσίδα στο λαιμό μας που μας σέρνει προς τη δουλοποίηση μας. Εμείς μαζικά, οργανωμένα και με αγωνιστικές αποφάσεις θα υπερασπιστούμε τα πραγματικά μας δικαιώματα που έχουμε κερδίσει με αγώνες, για 5νθήμερη, 8ωρη εργασία με αξιοπρεπή μισθό και ανθρώπινες συνθήκες εργασίας!

ΕΣΥ: στόχος των νεοφιλελεύθερων επιθέσεων

Η πολιτική της κυβέρνησης για την νέα τετραετία, είναι να συρρικνώσει στο μέγιστο βαθμό το ΕΣΥ. Θα εντείνει την επίθεση στην Δημόσια Δωρεάν Υγεία στην προσπάθειά της να την διαλύσει πλήρως. Πρόκειται να κλείσει κι άλλα νοσοκομεία και κλινικές μέσω ΣΔΙΤ (Συμπράξεις Δημόσιου - Ιδιωτικού Τομέα), μετατρέποντας ότι απομείνει σε ΝΠΙΔ (Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου). Όλο και περισσότερα κομμάτια των νοσοκομείων περνούν σε εργολάβους/ιδιώτες. Σκοπός είναι να μεταφερθούν τα λεφτά από την υγεία στους επιχειρηματίες και να παραδοθεί το ΕΣΥ ως λεία στην ιδιωτική υγεία.

Για τις πολύωρες αναμονές στα επείγοντα και τα ράντσα στους διαδρόμους, λύση δεν είναι η ιδιωτικοποίηση των νοσοκομείων αλλά οι μαζικές

προσλήψεις μόνιμου προσωπικού. Οι προαναγγελθείσες προσλήψεις αποτελούν εμπαιγμό, καθότι πρόκειται απλά για ανανέωση των συμβάσεων που λήγουν, με αποτέλεσμα να μην καλύπτονται τα τεράστια κενά. Παράλληλα υπάρχει ένα τεράστιο κύμα παραιτήσεων γιατρών λόγω υπερεξόντωσης, ετεροαπασχόλησης, κλπ. Οι μόνιμοι υγειονομικοί μετατρέπονται σε κακοπληρωμένους επισφαλείς εργαζόμενους, με ολοένα αυξανόμενη εντατικοποίηση της εργασίας.

Καμία «ομαλότητα», καμία «κανονικότητα» δεν υπάρχει στον ορίζοντα, έστω και με ένα χαμηλότερο βιοτικό επίπεδο. Η οικονομική κρίση χειροτερεύει και οι λυσσασμένες επιθέσεις της κυβέρνησης θα ενταθούν. Απέναντι σε αυτήν τη βάρβαρη και μισάνθρωπη πολιτική του Μητσοτάκη θα πρέπει εργαζόμενοι, φτωχά λαϊκά στρώματα και νεολαία να αντεπιτεθούμε με τους αγώνες τους. Χρειάζονται πιο αποφασιστικά βήματα. Μόνο με την οργάνωση στους χώρους δουλειάς, σκληρούς αγώνες, με επιμονή και αφοσίωση στην υπεράσπιση της Υγείας, μόνο

έτσι θα μπορέσει να σωθεί και το ΕΣΥ και μαζί και οι ζωές όλων.

Είναι πλέον ζήτημα επιβίωσης απέναντι στις φτηνές και θανατηφόρες λύσεις τους! Με σταθμό εκκίνησης την **Πανελλαδική Διαδήλωση της ΔΕΘ στην Θεσσαλονίκη, στις 9 Σεπτέμβρη, με μαζικούς και συντονισμένους αγώνες, για την υπεράσπιση της Δημόσιας Δωρεάν Υγείας**, να παλέψουμε για:

- Δημόσια Δωρεάν Υγεία για όλους χωρίς προϋποθέσεις, με επαρκή κρατική χρηματοδότηση.
- Κάλυψη των κενών. Προσλήψεις μόνιμου προσωπικού σε ΕΣΥ και ΕΚΑΒ, μονιμοποίηση συμβασιούχων και εκδίωξη εργολάβων.
- Ένταξη στα Βαρέα και Ανθυγιεινά Επαγγέλματα.
- Αξιοπρεπείς ζωή - Αυξήσεις μισθών

Τηλεπικοινωνίες

Εντατικοποίηση και απολύσεις με φόντο το νομοσχέδιο Άδωνι

Ο κλάδος των τηλεπικοινωνιών αποτελεί ένα από τα σύγχρονα εργασιακά κάτεργα, παρά την τεράστια τεχνολογική του ανάπτυξη. Φυσικά, αυτή η ανάπτυξη δεν θα μπορούσε να συμβεί χωρίς το διαρκές ξεζούμισμα των εργαζομένων. Όσο και εάν διατείνονται οι διάφορες εταιρίες τηλεπικοινωνιών ότι λειτουργούν με σύγχρονους όρους εργασίας, εφαρμόζοντας διάφορους «νεωτερισμούς» (πχ τηλεργασία, εταιρικά happenings, καλλιέργεια ενός κλίματος «ισότητας» μεταξύ προϊσταμένων και εργα-

ζόμενων μέσω των διάφορων ομάδων εργασίας) άλλο τόσο η πραγματικότητα είναι διαφορετική για εμάς τους εργαζόμενους. Πίσω από τις διάφορες «καινοτομίες» κρύβεται η βαθιά εκμετάλλευση των εργαζομένων με ωράρια λάστιχο, πιέσεις για διάφορους άπιαστους στόχους αλλά και ωμή ψυχολογική βία με φωνές και απειλές. Και εάν δεν αρκούν όλα αυτά, η απόλυση περιμένει στη γωνία, όπως έγινε με τη συνδικαλίστρια, μέλος του Πανελληνίου Σωματίου Εργαζομένων στη Vodafone Ε.Γ. αλλά και με πολλούς άλλους συναδέλφους που απολύονται σχεδόν καθημερινά τόσο στη Vodafone όσο και σε άλλες εταιρίες (πχ στη Vantage Towers).

Αυτή η κατάσταση κτίζεται διαχρονικά με τα μνημόνια και τους διάφορους αντεργατικούς νόμους, όπως ο ν. Χατζηδάκη και εσχάτως το ν/σ Άδωνι, που επιδιώκει να επιβάλει

στους εργαζόμενους να δουλεύουν όποτε και όσο θέλει ο εργοδότης, με συμβόλαια μηδενικών ωρών, θέσπιση του δήμερου και της 13ωρης εργασίας σε πολλαπλούς εργοδότες. Παράλληλα χτυπάνε και το συνδικαλισμό, ποινικοποιώντας την προστασία της απεργίας και η περιφρούρησή της με βαριές ποινές φυλάκισης.

Ο μόνος τρόπος για να αντισταθούμε σε αυτή τη συντονισμένη επίθεση είναι ο δικός μας συντονισμός και οργάνωση. Η πρόσφατη επιτυχημένη στάση εργασίας στη Vantage που οργανώθηκε έπειτα από απόφαση των εργαζομένων στη Γενική συνέλευση του σωματίου δείχνει το δρόμο. Μόνο μέσα από την οργάνωση μας στα σωματεία, σε επιτροπές αγώνα και τη δημιουργία νέων εκεί που δεν υπάρχουν μπορούμε να σταματήσουμε τον αντεργατικό κόλαφο που εξαπολύουν κυβέρνηση και εργοδότες.

Μισθολόγιο δημοσίων υπάλληλων: και αξιολογημένοι και πεινασμένοι...

Το πολυδιαφημισμένο από την κυβέρνηση νέο Μισθολόγιο των Δημοσίων Υπαλλήλων (ΔΥ), που θα ισχύσει από 1/1/2024 αποτελεί εμπαιγμό και κοροϊδία για τους εργαζόμενους στο Δημόσιο.

Η πραγματική αύξηση είναι από 40€ έως λίγο πάνω από 50€ ευρώ καθαρά το μήνα για κάθε εργαζόμενο και 15€ καθαρά για κάθε παιδί (αφορά το 50% των ΔΥ). Ενώ το νέο Μισθολόγιο - Φτωχολόγιο μονιμοποιεί τις μνημονιακές περικοπές που είχαν οι ΔΥ (έχασαν το 40% των αποδοχών τους). Επίσης ενώ αυξάνει το αφορολόγητο κατά 1000€ ευρώ για κάθε παιδί, το διατηρεί στα 8.636€ για τους εργαζόμενους χωρίς παιδιά (δηλαδή για το 50% των Δ.Υ) και έτσι σχεδόν το 1/3 της αύξησης θα επιστραφεί στην εφορία!!

Οι αυξήσεις αυτές είναι κυριολεκτικά ψίχουλα μπροστά στις απώλειες που είχαν οι ΔΥ τα τελευταία 13 μνημονιακά χρόνια, διακυβέρνησης της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ όσο και του ΣΥΡΙΖΑ. Όχι μόνο δεν αναπληρώνονται οι απώλειες αλλά δεν καλύπτονται ούτε στο ελάχιστο οι απώλειες των μισθών των τελευταίων χρόνων από τον πληθωρισμό, τις φοροληστείες, τις δραματικές ανατιμήσεις σε όλα τα προϊόντα, στα ενοίκια, στις δόσεις των δα-

νείων κ.α.

Μεσοσταθμικά οι αυξήσεις είναι της τάξης του 4,5%, όταν μόνο το 2022 είχαμε μείωση του πραγματικού μισθού κατά 7,4%. Οι δε συμβασιούχοι και αναπληρωτές που δουλεύουν για λίγους μήνες το χρόνο θα δουν πολύ μικρότερες «αυξήσεις».

Παραμένει η σύνδεση των μισθών με τη στοχοθεσία και την αξιολόγηση, με τα «μπόνους» στους υπαλλήλους που πετυχαίνουν τους ποσοτικοποιημένους στόχους, τους οποίους βάζουν κάθε φορά τα στελέχη των υπηρεσιών. Εδώ έρχεται και η προκλητική αύξηση 30%, του επιδόματος θέσης ευθύνης, ενισχύοντας κατά κύριο λόγο τα υψηλόβαθμα στελέχη που θα υλοποιήσουν την αντιλαϊκή πολιτική και την αξιολόγηση, τα οποία αποτελούν το 20% των Δ.Υ.

Ο μόνος τρόπος για να μην ζούμε με μισθούς πείνας είναι να αντισταθούμε με καλά οργανωμένους από τη βάση αγώνες. Ξεκινώντας από την πορεία της ΔΕΘ στην Θεσσαλονίκη, να απαιτήσουμε μαζί με όλη την υπόλοιπη κοινωνία που υποφέρει από τις βάρβαρες νεοφιλελεύθερες επιθέσεις της κυβέρνησης, πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς ώστε να ζούμε με αξιοπρέπεια!

Κάτω τα χέρια από τον ΣΕΑ

Η υπουργός Πολιτισμού Λίνα Μενδώνη, η οποία τσιμέντωσε την ακρόπολη για χάρη μερικών οίκων μόδας, αποφάσισε την έξωση του Συλλόγου Ελλήνων Αρχαιολόγων από την έδρα του, η οποία του είχε παραχωρηθεί το 1982, στο ιστορικό κτίριο της Αθήνας. Αφορμή της έξωσης στάθηκε μια εκδήλωση που είχε πραγματοποιηθεί σχετικά με το ναυάγιο στην Πύλο, όπου εκατοντάδες μετανάστες δολοφονήθηκαν στα νερά του Αιγαίου, και η συζήτηση εκεί ανέδειξε τις εγκληματικές ευθύνες τόσο της ελληνικής κυβέρνησης όσο και της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά την διαχείριση του μεταναστευτικού θέματος. Προφανώς η αιτία της έξωσης είναι ότι η επικίνδυνη κυβέρνηση Μητσοτάκη κατά αυτόν τον τρόπο δείχνει ότι επιθυμεί να «τελειώσει» όποιον αντιστέκετε στις άθλιες ορέξεις της και δεν ενεργεί σύμφωνα με τις υποδείξεις της. Στην δεύτερη θητεία της κλίμας του Μητσοτάκη, και με τον αέρα που τους έδωσε η δεύτερη εκλογή τους, δεν μπορούν να ανέχονται οποιοδήποτε τους στέκετε εμπόδιο στην μανία ιδιωτικοποίησης και εμπορευματοποίησης όλων όσων μπορούν να ξεπουλήσουν ακόμα και του πολιτισμού.

Εφόσον πραγματωθεί η απόφαση της έξωσης του ΣΕΑ από την έδρα του τότε η λογοκρισία, η καταστολή και ο αυταρχισμός ενάντια σε όποιον αντιστέκεται θα γίνουν κανονικότητα, θα μπουκ στην ημερήσια διάταξη των α(χ)ρίστων της σημερινής αλλά και κάθε επόμενης αστικής νεοφιλελεύθερης κυβέρνησης. Επομένως αυτή η έξωση αφορά όλους τους εργαζόμενους, την νεολαία και ολόκληρη την κοινωνία μιας και οι νεοφιλελεύθεροι κανίβαλοι δείχνουν τα δόντια τους και ετοιμάζονται να περάσουν σαν οδοστρωτήρας πάνω από κάθε δικαίωμα και ελευθερία των πιο φτωχών κομματιών της κοινωνίας. Ενδεικτικά είναι τα σχέδια τους με το νέο εργασιακό έκτρωμα του Γεωργιάδη, την εκπαίδευση και την υγεία. Φρένο στις ορέξεις τους μπορούμε να βάλουμε μόνο εμείς οι εργαζόμενοι με μαχητικές απεργίες, διαδηλώσεις, καταλήψεις και οργάνωση μιας συλλογικής αντεπίθεσης. Σε αυτό το πλαίσιο πραγματοποιήθηκε συναυλία αλληλεγγύης το βράδυ της 31ης Αυγούστου, όπου παραβρεθήκαμε για να δείξουμε την αλληλεγγύη μας στον ΣΕΑ καθώς και να καταγγείλουμε την εκδικητική απόφαση της υπουργού Πολιτισμού.

Η μεγάλη απεργία του Αυγούστου 1923

100 χρόνια συμπληρώνονται φέτος από την μεγαλειώδη πανεργατική και πανελλαδική απεργία του Αυγούστου του 1923. Ήδη από το 1918 (ίδρυση ΣΕΚΕ-ΓΣΕΕ) το νεαρό ελληνικό εργατικό κίνημα βρίσκεται σε αγωνιστικό αναβρασμό. Η Μικρασιατική Καταστροφή, χειροτερεύει την οικονομική κατάσταση της χώρας και μαζί με το προσφυγικό κύμα θα οδηγήσει σε έκρηξη της ανεργίας και πτώση των μισθών. Η κυβέρνηση Πλαστήρα-Γονατά θα εναρμονιστεί πλήρως με τα συμφέροντα του κεφαλαίου και θα επιτεθεί στους εργαζόμενους επιβάλλοντας σκληρά αντεργατικά και αντισυνδικαλιστικά μέτρα. Οι εργαζόμενοι προσπαθούν να υπερασπιστούν τα δικαιώματά τους με απεργίες και συγκεντρώσεις. Η απάντηση της κυβέρνησης είναι η καταστολή, οι συλλήψεις, οι βασανισμοί ακόμα και οι δολοφονίες εργατών.

Στις αρχές Ιουνίου πραγματοποιήθηκε σύσκεψη κράτους-εργοδοτών-ΓΣΕΕ. Κυβέρνηση και εργοδότες ζητάνε ομαδικές απολύσεις, μειώσεις μισθών 25%-30% κ.α. Πολλοί κλάδοι εργατών δέχτηκαν, φοβούμενοι την ανεργία και τη φτώχεια. Οι ναυτεργάτες είναι ο πρώτος κλάδος που διαφωνεί και προμηνύει απεργιακό αγώνα. Στις αρχές του Ιουλίου του 1923 πραγματοποιείται η πρώτη

μεγάλη απεργία εργατών στο Λαύριο που διεκδικούν 8ωρο και αυξήσεις μισθών. Την ίδια στιγμή, το απεργιακό κύμα εξαπλώνεται πανελλαδικά. Στις 20 Αυγούστου η ΓΣΕΕ προκηρύσσει απεργία σε όλη τη χώρα. Η κυβέρνηση Πλαστήρα-Γονατά απαντά με λυσσασμένη επίθεση απέναντι στους εργαζόμενους. Αστυνομία, στρατός ακόμα και Πυροσβεστική επιστρατεύονται για να διαλύσουν τον απεργιακό αγώνα των εργατών. Κάθε εργάτης που συλλαμβάνεται υποχρεούται να επιστρέψει στην εργασία του, στήνονται έκτακτα στρατοδικεία για τους απεργούς και τέλος

μέρα πραγματοποιείται νέα μεγαλειώδης απεργιακή συγκέντρωση. Στο Πασαλιμάνι στρατός και αστυνομία προσπαθούν με τη βία να διαλύσουν τη συγκέντρωση πυροβολώντας στο ψαχνό. Στις γύρω τاراتσες υπάρχουν στημένα πολυβόλα που γαζώνουν με σφαίρες τους άοπλους απεργούς. Δολοφονούνται τουλάχιστον 11 εργάτες, τραυματίζονται 100 και συλλαμ-

➤➤➤ Η απεργία τον Αύγουστο του 1923, αποτελεί κλιμάκωση μιας ολόκληρης προηγούμενης αγωνιστικής περιόδου.

αναστέλλεται η νόμιμη λειτουργία των σωματείων για έξι μήνες. Η εργατική τάξη απαντά με τη συμμετοχή όλο και περισσότερων κλάδων στις απεργιακές κινητοποιήσεις σε όλη την Ελλάδα. Στις 22 Αυγούστου 1923 κορυφώνεται ο απεργιακός αγώνας με την μεγάλη συγκέντρωση της ΓΣΕΕ και του Εργατικού Κέντρου Πειραιά (ΕΚΠ) να έχουν παραλύσει το λιμάνι. Οι απεργοί στέκονται χωρίς φόβο απέναντι στα πολυβόλα της αστυνομίας, τα τανκς του στρατού και τις αύρες της πυροσβεστικής, διαδηλώνουν και τραγουδούν τη Διεθνή. Η κυβέρνηση διατάζει να διαλυθεί η συγκέντρωση και οι κατασταλτικοί μηχανισμοί ανοίγουν πυρ με αποτέλεσμα να σκοτωθούν τρεις εργάτες. Την επόμενη

βάνονται περίπου 500. Η απεργία τον Αύγουστο του 1923, αποτελεί κλιμάκωση μιας ολόκληρης προηγούμενης αγωνιστικής περιόδου και αποτελεί τη μεγαλύτερη σε έκταση και μαχητικότητα απεργία που είχε συμβεί στη μέχρι τότε ιστορία του ελληνικού εργατικού-συνδικαλιστικού κινήματος.

Τέλος, ξεχωριστή αναφορά πρέπει να γίνει στην σημαντική δράση των Αρχαιομαρξιστών στους αρτεργάτες. Οι Αρχαιομαρξιστές με ηγέτη τον Μ. Σούλα οργάνωσαν την απεργία των αρτεργατών στις 16 Αυγούστου, η οποία έδωσε ώθηση στους εργαζόμενους για τον μεγάλο απεργιακό ξεσηκωμό που ακολούθησε. Επίσης πολύ σημαντική είναι και η δράση της Ένωσης Παλαιών Πολεμιστών του Π. Πουλιόπουλου. Στις 19 Αυγούστου οργάνωσε μεγάλη πανεφεδρική συγκέντρωση απόστρατων πιέζοντας έτσι την ΓΣΕΕ να προκηρύξει Γενική Απεργία την επόμενη μέρα.

